

[Haunstrup Clemmensen.]

hævdede, at nogle af disse aktionspunkter var væsentlige og af vidtrækkende betydning. Jeg er meget taknemlig for, at statsministeren ikke karakteriserede alle 13 punkter på denne måde.

Først var der spørgsmålet om kapitaltilførslen, punkt 1, hvor regeringen nu åbenbart er rede til via Nationalbanken at imødekomme det ønske, som jeg på forespørgernes vegne for et øjeblik siden gav udtryk for om, at industri og landbrug — og når ministeren specielt nævnte industri og landbrug, går jeg ud fra, at det må gælde alle erhvervs-mæssige formål — ikke stilles ringere med hensyn til lån til byggeri end andet byggeri. Det er de som bekendt blevet nu i 2½ år. Vi fandt denne situation uholdbar, og vi forstår, at regeringen nu på dette område vil tilskynde Nationalbanken og også bankerne til visse lempelser.

Punkt 2 kunne måske kort fortolkes på den måde, at regeringen med glæde vil se, at den ændring i hypotekforeningsloven, vi gennemførte for vel snart et par år siden, bliver ført ud i livet. Det er noget, man måske nok skal være lidt nøjsom for at tage med i et aktionsprogram. Et fuldstændig enigt folketing vedtog at åbne mulighed for hypotekforeningerne til at yde industrilån. Men en række hypotekforeninger har meddelt, at de ikke ønsker at benytte sig af denne adgang, og det er yderligere således, at hypotekforeningernes samlede mulighed for at yde lån i henhold til gældende lovgivning er meget begrænset. Derfor vil ministeren måske være ulejliget med at meddele mig, hvor mange millioner man egentlig regner med der ad den vej vil tilflyde erhvervslivet. Men jeg synes da, at det er rart, at man vil overholde den lov, der allerede er vedtaget for flere år siden.

Jeg forstår yderligere — punkt 3 — at man fra regeringens side vil se med sympati på, at Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, der om året udlåner ca. 80 mill. kr., nu udvider dette beløb noget. Vi har vel lov at sige, at når man kender det investeringsbehov, der er i dansk erhvervsliv, vil de veje, man her under punkt 3 skitserer, være temmelig begrænsede.

Punkt 4 tyder på, at regeringen vil vise nogen imødekommenhed over for de saglige krav, der er stillet fra landbrugsorganisatio-

nernes side vedrørende muligheden for at skabe en vis udenlandsk tilførsel af kapital til en række af de store andelsselskaber og grovvarerhandelen. Jeg vil gerne allerede her sige — jeg skal senere gøre nogle yderligere bemærkninger derom — at hvis statsministeren tror, at man kan løse vanskelighederne ved på et tidspunkt, da den danske opsparing er for lille, blot at give friere løb for udenlandske lån til Danmark, tror jeg, ministeren ser på situationen gennem for lyse briller og med et for optimistisk sind.

Vedrørende punkt 5 forstår jeg, at det er noget, der ikke vil kunne få nogen virkning på kort sigt. Det gør aktionen noget mere langsigtet. Der har allerede længe på folketingets bord ligget en delbetænkning vedrørende kapitalmarkedets og børsens forhold. Jeg forstår, at regeringen nu måske på grundlag af denne delbetænkning vil fremsætte et lovforslag; det er der mig bekendt ingen der har afholdt den fra hidtil, og jeg synes derfor, at det ville være værdifuldt, hvis regeringen snart kom med dette lovforslag.

Når statsministeren bruger det smukke udtryk „det kapitalanbringende publikum“, kunne man måske spørge, om ikke det kunne indgå i aktionsprogrammet at gøre lidt mere i al almindelighed for at vise forståelse for dette publikum. Der findes investeringsforeninger, som spreder risikoen derved, at de indkøber aktier i en lang række forskellige virksomheder og derefter sælger andele til den enkelte borger. Vi har fra oppositionens side gang på gang bedt om, at disse investeringsforeninger, der netop kunne lette industriens kapitalmangel, måtte blive mødt med sympati også i form af opsparingsfremmende foranstaltninger, og finansministeren nåede så langt, at han fremsatte lovforslag derom; men længere strakte kræfterne sig åbenbart heller ikke, for nogle måneder senere trak ministeren sit eget forslag tilbage, og vi har senere forgæves bedt om denne forståelse for investeringsforeningerne. Nu forstår jeg, at regeringen altså ikke vil tage dette spørgsmål op, men modernisere børsloven; jeg tror ikke, man skal vente, at det hjælper på arbejdsløshedsproblemerne det første par måneder.

Derefter forstår jeg under punkt 6, at man vil se på andre former for kapitalimport, gennemføre en gradvis udvidelse til er-